

Élő kövek

1 Péter 2,5

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HAVI LAPJA –XVI/. 5. szám 2017.Pünkösd hava

„SZÉP IRIA TÜNDÖKÖLT, MÁJUS VOLT ÉPPEN, S TE ELJÖTTÉL, MÁRIA”

A Szűzanya 100 éve jelent meg Fatimában

Mi történt akkor ott? 1917. május 13-án a portugáliai Fatimában három kis pástorgyermeknek megjelent a Boldogságos Szűz Mária. Ezt megelőzően ugyanő megjelent Párizsban Labouré Szent Katalinnak 1830-ban, és átadta neki a csodásérmét. 1846-ban La Salette, 1858-ban pedig Lourdes vált ismertté a világ előtt Mária által. Ezen alkalmakkor Égi Édesanyánk újból és újból fölhívta az emberek figyelmét, hogy az üdvösség útján járjanak: tartsanak bűnbánatot és térjenek meg, hozzanak áldozatot a (nem üres) pokolba rohanó bűnös lelkek megmentésére. A múlt század elején történt látomások híre azóta már bejárta az egész világot, és milliók lelkiéletét fordította az üdvösség felé. Pillantsunk vissza!

1917-ben a lisszaboni főegyházmegyéhez tartozó 2500 lelkes Fatima a maga 25-40 tanyájával ismeretlen volt még Portugáliában is. Később Fatima az 1918-ban alapított *leiriai* egyházmegyéhez került. A fatimai plébániához tartozó *Aljustrel* (alzsusztrel) tanyán élt Antonio dos Santos (dus szantus) és Manuel Pedro Marto családja. Innen származott a Gondviselés három választott kis látnoka. A Santos-család ekkor 10 éves Lúcia (lúszia) nevű lánya volt a víziók első számú címzettje, akihez beszélt a Szűzanya; unokatestvérei közül a 9 éves Francisco (franzisku) csak látta, de nem halotta őt és 7 éves kishúga, Jacinta (zsaszinta), aki hallotta is Máriát, voltak jelen, mint a Marto-család 10. és 11. gyermeke.

1917-ben a fatima melletti Cova da Iria (a Béke Völgye) volt a víziók helye. Itt legeltették nyájukat a kis pástorok, amikor villámlást láttak. A közelgő zivatar elől hazafelé indultak. A lejtő közepén egy tölgyfa koronája fölött egy, a Napnál is fényesebb, fehér ruhás asszonyt láttak, aki magához intette őket. Azt kérte tőlük, hogy a következő öt hónap 13. napján délben jöjjenek ugyanide. Feladatukként jelölte meg elsősorban a rózsafüzér imádkozását a bűnösök megtérése és a világ békéje érdekében. Ekkor tanította meg nekik a Szűzanya a következő engesztelő imát: *„Istenem, hiszek és remélek Benned, szeretlek és imádlak Téged. Bocsáss meg mindazoknak, akik nem hisznek és nem remélnek Benned, nem szeretnek és nem imádnak Téged.”* A jelenés nyomán pedig imádkozzuk a szentolvasó tizedei után: *„Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, s vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra.”*

Elfogadták a felhívást: „Mindent alakítsatok áldozattá! Fogadjátok megadással a szenvedést, amelyet az Úr fog küldeni, és viseljétek türelmesen!” Az októberi utolsó jelenésre tízperces napcsodát hirdetett a látomás, amelyet mintegy 70.000 ember láthatott. Ekkor nevezte magát a *Rózsafüzér Királynőjének* a látomás. A fatimai üzenet nyomán Lúciának adott külön magánkinyilatkoztatások virágoztatták föl a Szűzanya Szeplőtelen Szívének tiszteletét a katolikus egyházban. Megígérte: *„Szeplőtelen Szívem végül is győzelmet arat. A világra egy békés korszak virrad.”*

Napjaink hitetlen, önmagát reprodukálni és megvédeni képtelen Európájáért valósítsuk meg a Fatimai Szűzanya programját! Csatlakozzunk minél többen

templomunk fatimai imaközösségéhez és rózsafüzér-társulatához, és végezzünk öt első szombati ájtatosságot önmagunk, családjaink, hazánk és földrészünk megszentelése érdekében: „...*hozd tudomásukra ígéreteimet, hogy a halál órájában mellettük állok azoknak az üdvösségre szükséges kegyelmekkel, akik öt hónapon át minden első szombaton meggyónnak, megáldoznak, elimádkozzák a szentolvasót, s annak titkairól 15 percet elmélkedve velem töltenek, hogy ezáltal engeszteljenek.*”

Valamennyi Mária-jelenés hasonló, az evangéliumi üzenetekkel egységben lévő tartalmat közöl, amikor a rózsafüzér (és nem más!) imádság által az egyéni megszentelődésre, a bűnös lelkek megtérítésére és értük engesztelésre hív. Az idei centenáriumi év indítson minden hívő katolikust Mária-tiszteletének átgondolására és teljes megújítására, hiszen *per Mariam ad Iesum*, vagyis Mária által Jézushoz. A szeptember 26. és október 6. közötti (246.000.- Ft-ba kerülő) Lourdes-Fatima-Compostella kegyhelyeket célba vevő buszos zarándokutunk (melyre lehet jelentkezni) is ezt a máriás lelkületet hivatott bennünk erősíteni és megszentelni.

A FATIMAI LÁTNOKOK

A három kis fatimai pásztorgyermek, Lúcia, Francisco és Jacinta éppolyan gyermekek voltak, mint bárki közülünk. Bámulatba ejtő érzékenységük volt, amely lehetővé tette fölfedezniük és megérteniük a teremtett világ szépségeit, noha nekik is voltak kisebb-nagyobb hibáik. Lássuk kik és milyenek is voltak ők.

Lucia de Jesus dos Santos 1907. március 22-én született Antonio dos Santos és Maria Rosa hatodik gyermekeként. Már 6-7 évesen jól ismerte a katekizmust édesanyjának köszönhetően, aki hitre, becsületre és szeretetre nevelte gyermekeit. Ezért a plébános jutalomképpen elsőáldozásra engedte Luciát 7 évesen. Kellően érett volt már 8 éves korában arra is, hogy a nyáját őrizze. A szülők jó példája volt számukra az iskola; egymástól tanultak a testvérek. A betűvetés megtanulására már a Szűzanya sarkallta Luciát. A látomássorozat befejeztével 1921-ben a püspök rendelkezését követve Lucia elhagyta Fatimát, még a nevét is meg kellett változtatnia. Ekkor kapta a Fájdalmas Szűzről nevezett Mária nevet. Egy portói leány-árvaházba került, ahol házimunkákat végzett és tanulta az elemi ismereteket. A püspök parancsára senkinek sem beszélhetett a fatimai víziókról, így rejtett életet élt, senki nem ismerte. A spanyolországi Pontevedrában a dorottyás nővérekhez társult. 13 éven át itt is rejtve maradt előélete. Püspöke később kérte, hogy írja le visszaemlékezéseit a Fatimai Szűzanyáról és unokatestvéreiről, Jacintáról és Franciscoról. A Szűzanya további látomásokban kérte tőle Szeplőtelen Szívének kultuszát terjeszteni és Oroszországot Szeplőtelen Szívének följánlani. Ez csak sokkal később, 1984. március 25-én, Szent II. János Pál pápa által valósult meg a megváltás rendkívüli szentévének zárásakor. Lucia később a coimbrai karmelita zárda nővérei közé lépett be, ahol 2005. február 13-án bekövetkezett haláláig élt életszentségben. 2000-ben még egyszer és utoljára elzarándokolhatott Fatimába. Ott részt vett két, fiatal gyermekként elhalt látnoktársa boldoggá avatásán. Sírja a fatimai bazilikában Jacintáé mellett van.

Francisco Marto 1908. június 11-én született Manuel Pedro Marto és Olimpia de Jesus szülők gyermekeként a Fatima melletti Aljustrelben. Kerek, vaskos arca volt, kissé sötét, barna szeme és világosabb, sima haja. Erős, egészséges kisfiú volt, tisztalelkű és lágyszívű. Mindenkiel szívesen játszott és senkivel sem vitatkozott, le tudott mondani akarataról. Ha olyasmit tapasztalt, ami nem tetszett neki, otthagya a játékot. Ha kérdezték erről, azt válaszolta, hogy: „mert nem vagytok jók”, vagy egyszerűen: „nem akarok már játszani”. Kevesen játszottak vele szívesen, mert majdnem mindig veszített. Ha mégis nyert és játszótársa ezt kétségbe vonta, Ferenc így válaszolt: „Úgy gondolod, hogy te nyertél? Na jó! Nekem nem számít!” És átengedte a nyereség örömét. (Micsoda nagylelkűség és érettség ez!) Ennek ellenére nem volt enervált vagy akarathétközi fiú. Édesapja mondta, hogy barátaival szemben jobban tartotta magát, mint kishúga. Nem volt félénk. A sötétben sem félt. Játszott siklókkel és gyíkokkal, melyeket bot köré tekert, máskor itatta vagy hazavitte őket. Kristálytisza jellege ment volt minden képmutatástól. Lelke nyitott és fogékony volt az istenadta természet és minden szépségére. A csillagokat a Szent Szűz és az angyalok lámpásainak nevezte. Szerette a muzsikát. Lúcia és Jácinta énekeltek és táncoltak, amikor ő furulyázott nekik. Nagyon szerette az állatokat is: Egyszer találkozott egy madarat vivő fiúval. Kérte, hogy engedje szabadon. Ám az nem akarta. Erre Ferenc pénzt adott neki, mire a madár elröpülhetett, melyet így figyelmeztetett: „Ide figyelj! Nehogy még egyszer elcsúszj!” Húgával, Jácintával és unokanővérével, Lúciával háromszor láthatta 1916-ban a béke angyalát, aki kérte tőlük: „Vigasztaljátok Istent!” Ez meghatározta további rövid életét. Csak Istent akarta vigasztalni. Ezt tette csöndes helyekre húzódva vagy a tabernákulum előtt. 1919. április 4-én bekövetkezett halála előtt derűsen mosolyogva ezt mondta: „Megyek az égbe. Ott igazán vigasztalhatom a jóságos Jézust és az Istenanyát.” Amikor már nem volt ereje imádkozni, kérte Lúciát és Jácintát, mondják ágya mellett hangosan a szentolvasót. A fatimai temetőbe temették, ahol teste elporladt. Exhumálása után a fatimai bazilikába temették hamvait. 2000-ben avatta boldoggá Szent II. János Pál pápa Fatimában.

Jacinta Marto 1910. március 11-én született. Kerek arcú, sugárzó világos szemű, kis szájú, de cserfes, bájos alakú kislányka volt. Kis világos kabátkában, sötét pamutsocknyában járt, lábán durva cipőt hordott. Nagyon érzékeny lelkű volt: 5 éves korában az Üdvözítő szenvedéseiről hallva nagy megilletődöttségében sírásra fakadt. Szegény Megváltónk! –ismételte gyakran- soha többé nem fogok már vétkezni, mert nem szeretném, ha Üdvözítőnk miattam szenvedne! A csúnya szavak bűnök voltak és a gyermek Jézusnak szenvedést okoztak. Jácinta tehát kerülte az olyan gyermekeket, akiktől rossz szokásokat tanulhatott volna el. Nagyon szerette unokanővérét és látnoktársát, Lúciát. Csak vele akart játszani. Szinte szomorú volt, ha nem találkozhatott vele minden nap. A más gyerekekkel való vitákból sértődötten kiszállt, otthagya őket. Lúciát első szentáldozásakor virágszirmokkal szórta meg, amint látta a templomban virágot hintő kislányoktól. Amikor Lúcia kérdezte ennek okáról: „Jácinta, miért csinálod ezt?”, akkor így válaszolt: „Azt csinálom, amit az angyalok: virágokat szórok rád!” Nagyon szerette a virágokat. Volt egy fehér virágokkal teli ágyás, amit ő ápolt. A virágokból tett a hajába és koszorút font belőlük

Lúciának. Az állatokat is szerette, különösen a bárányokat, akiknek neveket adott, kis szótára legszebb szavait: Galamb, Csillag, Hó, Szelídség. Ölébe vette, megcsókolta és vitte őket hazáig, hogy el ne fáradjanak. Ámulva nézte a csillagokat, mint az angyalok lámpácskáit, és fölszólította Lúciát és Ferencet, hogy számolják össze valamennyit. A hold a Szűzanya lámpása, sokkal szebb volt neki, mint a szemet sértő tündöklő nap. Mária megígérte nekik, hogy az égbe jutnak, de addig még sok rózsafüzért kell elimádkozniuk. Biztosította őket arról is, hogy Ferencért és Jácintáért hamarosan eljön és magával viszi. Francisco halála után Jácinta is kórházba került. Tudta, hogy nem fog meggyógyulni és sokat fog szenvedni. Tudatosan vállalta a szenvedést, melyet Jézus iránti szeretetből a bűnösök megtéréseért és a Szűzanya Szeplőtelen Szíve ellen elkövetett bűnök engeszteléséért ajánlott föl. 1920 januárjában Lisszabonba vitték, ahol megműtötték. Ott is látta Szűz Máriát, aki szeretetéről biztosította és bátorította őt, és elmondta neki, hogy sokat kell szenvednie és egyedül fog meghalni: senki nem lesz halála pillanatában mellette. Ez 1920. február 20-án éjszaka be is következett. A fatimai temetőbe temették holttestét, amely az exhumáláskor épen került elő. A fatimai bazilikában helyezték örök nyugalomra, ahol 2000 óta Boldogként tisztelhetjük bátyjával, Ferencel.

MÁJUSI PROGRAM-ELŐZETES

6-án, szombat este 17.30-kor: A. Vivaldi: Gloria (Rotunda, Concerto Filharmonia)
9-én, kedden és 11-én, csütörtökön este 18.30-kor: litánia rövid máriás beszéddel
11-én, csütörtök du. 17 órakor: történelemóra (Farkas-házaspár)
13-án, szombat este 18 órakor: Fatimai ájtatosság és 19 órakor máriás nagymise
16-án, kedden este 19 órakor: templombúcsú 5 ezüstmisés paptestvérrel
20-án, szombat du. 17 órától: bér málkozók gyóntatása
21-én, vasárnap de. 10 órakor: templombúcsú bér málkással püspöki nagymisén

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Húsvét 4., *Jópásztor* vasárnapja; Boldog Gizella)

1./ Ma, **Jópásztor** vasárnapján papi és szerzetesi hivatásokért imádkozik az egyház, és szeretettel köszönti *-anyák napja* lévén- a családi tűzhelyt őrző édesanyákat és nagymamákat.

2./ **Kedd és csütörtök** este ½ 7-kor litániába foglalt rövid **máriás szentbeszéd** hangzanak el a Fatimai Szűzanya szombati ünnepére készülve.

3./ **Csütörtökön** du. 17 h-kor a Farkas-házaspár **történelemórájára** hívunk sokakat.

4./ **Szombaton** lesz a **Szűzanya fatimai jelenésének 100. évfordulója**. Este 18 órakor a kitett Oltáriszentség előtt **szentolvasót** imádkozunk, **litániát** éneklünk és engesztelünk a fatimai és a rózsafüzér-imatársulattal. Utána 19 órakor ünnepélyes korális **nagymisé**t ajánlunk föl templomi körmenettel a **Fatimai Boldogságos Szűz Mária tiszteletére**, akinek szentélyébe szeptember 26-tól zarándoklatot hirdettünk.

5./ Ma tartjuk a májusi nagygyűjtést, számítva bőkezű adományaitokra.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat	18.30 h	<i>Májusi litánia</i>	É
	19 h G	Élő Johanna (15. születésnap)	É
HÚSVÉT 4., JÓPÁSZTOR VASÁRNAPJA: Boldog Gizella; május 7.			
8 h	M	+Tóth István és Luca testvérek	É
9 h	G	Ünnepélyes loretoi litánia papi és szerzetesi hivatásokért	É
9.30	G	<i>Horváth Martin László keresztelője</i>	CS
10 h	Zs	Pro populo; vmint a Bellon- és a Földi-család halottai	É
Hétfő	13 h	+ <i>Huszár Sándor Pálné szórótemetése a Köztemetőben</i>	É
Kedd	19 h	+Zupka András (35. évf.) és neje Róza szülők (<i>előtte litánia</i>)	É
Szerda	7 h	+Dorczi János (22. évf.) és Kőműves Mária (<i>utána litánia</i>)	É
Csütörtök	19 h	+Kertészné Kerti Mária (2. évf.) (<i>előtte litánia</i>)	É
Péntek	7 h	+szülők és a Jóföldi-család halottai (<i>utána litánia</i>)	É
Szombat	18 h G	Ünnepélyes fatimai ájtatosság rózsafüzérrel és litániával	É
	19 h G	Élő nagyszülők	K
HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA: május 14.			
8 h	M	+Rózsika és a Gyurina-család élő és +tagjai	É
9 h	G	Ünnepélyes loretoi litánia	É
10 h	Zs	+Lővai Anna (50. évf.)	É